

SXEDIO.90A

2.6.38: Ο ΠΡΩΗΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΤΟΛΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΖΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΠΑΛΜΕΡ ΚΑΙ ΚΙΝΕΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΩΓΗ ΓΙΑ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΟΤΙ ΣΤΑ ΤΕΛΗ ΤΟΥ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΥ ΑΙΩΝΑ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΤΑΝ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΣΑΜΠΟΥΛΙΩΝ. Η ΑΓΩΓΗ ΑΠΡΡΙΠΤΕΤΑΙ

Στα τέλη του **1937** όταν πλησίαζε ο τερματισμός της θητείας του Κυβερνήτη Σερ Ρίτςμοντ Πάλμερ οι άνθρωποι του στην Κύπρο άρχισαν τις διαμαρτυρίες και με υπομνήματα τους ζητούσαν την παράταση της παραμονής του στο νησί για να συνεχίσει το έργο του.

Τέτοια υπομνήματα υπέβαλαν κυρίως τα δημοτικά Συμβούλια των πόλεων, που μπορεί να λεχθεί ότι ελέγχονταν από εθνικιστές κυρίως, ενώ από άλλους κυρίως μουκταρέους ή μέλη Συμβουλίων άκουγε πολλά καλά λόγια για τη διακυβέρνηση του.

Ταυτόχρονα ο Πάλμερ άρχισε να παρασημοφορεί τους δημάρχους και άλλους συνεργάτες του.

Μόνο ένας σ' αυτή τη περίοδο της παντοκρατορίας του Πάλμερ στράφηκε ανοικτά εναντίον του και μάλιστα πολύ έντονα, παρά το γεγονός μάλιστα ότι γνώριζε ότι θα έχανε τη μάχη: Ο πρώην βουλευτής Ιωάννης Κυριακίδης από τη Λεμεσό.

Ο Κυριακίδης, γνωστός και ως λευκός πολιτευτής, είχε θιγεί από αναφορά του Κυβερνήτη Πάλμερ σε πρόλογο στο βιβλίο που είχε εκδόσει ο αστυνόμος Καρεκλάς και στον οποίο ο Κυβερνήτης είχε αναφέρει ότι την εποχή των Χασαμπουλίων βουλευτές συνεργάζονταν μαζί τους.

Ο Κυριακίδης καταχώρησε αγωγή εναντίον του Πάλμερ ζητώντας δικαίωση.

Ο Πάλμερ θεωρούσε ότι εκείνο που έγραψε το έγγραφο με την ιδιότητα του Κυβερνήτη, και ως εκ τούτου δεν μπορούσα να του κινήσουν αγωγή.

Ο Κυριακίδης όμως επέμενε και καθώς είχε οριστεί ακρόαση της αγωγής στις **6 Ιουνίου 1938** ο Κυβερνήτης κατέθεσε διά του Γενικού Εισαγγελέα

Λόϊντι Μπλαντι αίτηση στο επαρχιακό διακοστήριο Λεμεσού με την οποία ζητούσε όπως το δικαστήριο διαγράψει ή απορρίψει την αγωγή του Ιωάννη Κυριακίδη για τους πιο κάτω λόγους:

"1. Διότι το δημοσίευμα δι' ο παραπονείται ο ενάγων εδημοσιεύθη υπό της Α.Ε. του Κυβερνήτου εν επισήμω εγγράφω υπό τον τίτλο "Η εγκλημαστική δράσις των Χασαμπουλιών" του οποίου (εγγράφου) το συγγραφικόν δικαίωμα επεφυλάχθη εις το Στέμμα και το οποίον έγγραφον αποτελεί κυβερνητικήν δημοσίευσιν εκτυπωθείσαν εν τω κυβερνητικώ τυπογραφείω και φέρουσιν το Βασιλικόν έμβλημα και τον αριθμόν του σχετικού κυβερνητικού φακέλλου και συνεπώς το εν λόγω δημοσίευμα είναι απολύτως προνομιούχον και δεν χωρεί δι' αυτό αγωγή.

2. Διότι το δημοσίευμα είτε αυτό καθ' εαυτό είτε αναγινωσκόμενον εν τω συνόλω του, δεν δύναται να έχη δυσφημητικήν έννοιαν ήτις αποδίδεται εις αυτό υπό του ενάγοντος, και

3. Διότι η αγωγή είναι επιπολαία και ενοχλητική (**Frivolous and vexatious**) και αποτελεί κατάχρησιν της δικαστικής δικονομίας, λόγω του ότι το δημοσίευμα είναι απολύτως προνομιούχον, δεν εδημοσιεύθη υπό του εναγομένου υπό την προσωπικήν του ιδιότητα, αλλ' υπό την επίσημον ιδιότητα αυτού, ως κυβερνήτου της Κύπρου, δεν αποτελεί λίβελλον και η αξίωσις του ενάγοντος δεν δεικνύει λογικόν και πιθανόν λόγον αγωγής.

Ο αιτητής περιπλέον ζητεί όπως ο ενάγων καταδικασθή εις τα έξοδα της αιτήσεως και δηλοί ότι επιβάλλει την αίτησιν άνευ επηρεασμού των δικαιωμάτων του εις το να ισχυριθή ότι το δικαστήριο δεν έχει δικαίωμα ή δικαιοδοσίαν να επιληφθή ή να εκδικάση την αγωγήν ή εις το να κάμει οιανδήποτε άλλην υπεράσπισιν.

Προς υποστήριξιν της ανωτέρω αιτήσεως, κατετέθησαν τρεις ένορκοι καταθέσεις γενόμεναι υπό των κ.κ. Ι. Χ. Ασμουρ, Ρ. Θορν Θορν και Φ. Σ. Πάσιγκαμ, οι οποίοι γνωρίζουν το φυλλάδιον υπό τον τίτλον "Η εγκλημαστική δράσις των Χασαμπουλιών" είναι

επίσημον έγγραφον και ότι ο εν αυτώ πρόλογος εγγράφη υπό του Κυβερνήτου υπό την επίσημον του ιδιότητα".

Η ακρόαση της αιτήσεως του Κυβερνήτη έγινε στη Λεμεσό στις **31** Μαΐου πέντε μόνο ημέρες πριν από την έναρξη της ακρόασης της αγωγής.

Ενώπιον του δικαστηρίου κατετέθησαν τρεις ένορκες δηλώσεις των Θορν διοικητικού λειτουργού, Ι. Χ. Ασμουρ, διοικητή της Αστυνομίας και Φ.Σ. Πάσσιγκαμ διευθυντή του Κυβερνητικού Τυπογραφείου.

Στις δηλώσεις τους ανέφεραν ότι εξ όσων γνώριζαν το βιβλίο του Καρεκλά, ήταν επίσημο έγγραφο και ότι ο πρόλογος γράφτηκε από τον Κυβερνήτη υπό την επίσημη του ιδιότητα.

Από μέρους του Κυβερνήτη παρέστη ο Γενικός Εισαγγελέας Μπλαντ και ο δικηγόρος του Στέμματος Στέλιος Παυλίδης. Από μέρους το Ι. Κυριακίδη οι δικηγόροι Ι. Κληρίδης, Γ. Βασιλειάδης και Λεύκιος Ζήνωνας.

Λεπτομέρειες της δίκης δημοσίευσε η εφημερίδα "Ελευθερία" την επομένη **1.6.1938** (Μεταγλώττιση):

" Η αίθουσα του δικαστηρίου ήταν κατάμεστη από κόσμο και ιδιαίτερα από δικηγόρους, οι οποίοι προσήλθαν και από άλλες πόλεις, για να παρακολουθήσουν την υπόθεση.

Η τάξη τηρείτο γύρω από το δικαστήριο από αστυνομική δύναμη. Τη δίκη παρακολουθούσαν αντιπρόσωποι Κυπριακών και ξένων εφημερίδων μεταξύ των οποίων και ο ανταποκριτής του Ρέουτερ. Στενογραφημένα πρακτικά της δίκης τηρεί η δ. Ρέντελλ. Ορίζεται ως αντίκλητος προς επίδοση δικογράφων για τον αιτητή Σερ Χέρμπερτ Ρίτσημοντ Πάλμερ η Διοίκηση Λεμεσού.

Πρώτος έλαβε το λόγο ο Γενικός Εισαγγελέας κ. Λόϊντ Μπλαντ, που είπε ότι με την αίτηση ζητείται όπως το δικαστήριο ενασκούν δική του εξουσία (**Inherent Jurisdiction**) διαγράψει την αγωγή διότι δεν υπάρχει λόγος αγωγής γιατί αυτή είναι επιπόλαιη και

ενοχλητική. Γι' αυτό ο Γεν. Εισαγγελέας επικαλέσθηκε δύο αποφάσεις του Εφετείου (Εσμεριάν εναντίον Οθωμανικής τράπεζας και Σουμερέρ επίσης κατά Οθωμανικής).

Περαιτέρω ο Γεν. Εισαγγελέας ισχυρίσθηκε ότι το δημοσίευμα για το οποίο η αγωγή του ενάγοντος περιλαμβάνεται σε επίσημο έγγραφο το οποίο εκδόθηκε από τον Κυβερνήτη δηλαδή στον πρόλογο ιστορίας του αστυνόμου κ. Καρεκλά σε σχέση με την εγκληματική δράση των Χασαμπουλιών. Πρόκειται είπε, για επίσημο έγγραφο που εκδόθηκε από τον Κυβερνήτη ως τέτοιο και επομένως δεν μπορεί να εγερθεί αγωγή καθ' όσον η έκδοση και δημοσίευση του ανωτέρω εγγράφου είναι απολυτα προνομιούχα κατά τον Κυπριακό Νόμο για αστικά αδικήματα.

Περαιτέρω είπε ο Γεν. Εισαγγελέας, η ύλη που δημοσιεύθηκε αυτή καθ' εαυτή δεν είναι δυσφημητική, αυτό δε μπορεί να το εξακριβώσει το Δικαστήριο από μόνο του χωρίς να καταφύγει σε εξωτερική μαρτυρία και επομένως μπορεί να απορρίψει την αγωγή του ενάγοντος στο σημείο που βρίσκεται σήμερα. Ο,τι έγραψε η Α.Ε. ο Κυβερνήτης ήταν ένας έλεγχος για τις μεθόδους της Διοίκησης τότε, οι οποίες δεν ήσαν εκείνες που έπρεπε να είναι πράγμα το οποίο επιβεβαίωσε τελευταία στη Λεμεσό, σε δηλώσεις από την έδρα του, ο προσωρινός αρχιδικαστής.

Συνεχίζοντας ο Γεν. Εισαγγελέας προσκόμισε στο Δικαστήριο το σχετικό δημοσίευμα Καρεκλά στο οποίο περιέχεται ο πρόλογος τον οποίο έγραψε η η Α.Ε. ο Κυβερνήτης και στο εξώφυλλο του οποίου φαίνεται ότι εκδόθηκε στο Κυβερνητικό τυπογραφείο και φέρει σφραγίδα της Κυβέρνησης και την ημερομηνία της έκδοσης.

Περαιτέρω ο Γεν. Εισαγγελέας αφού αντέκρουσε την ένορκη ομολογία εναντίον του Κυβερνήτη, ζήτησε από το δικαστήριο απόφαση σύμφωνα με την απαίτηση του δηλαδή την απόρριψη της αγωγής.

Παραχωρήθηκε δεκάλεπτο διάλειμμα μετά την πάροδο του οποίου έλαβε τον λόγο ο εκ των δικηγόρων του κ. Κυριακίδη κ. Ιωάννης Κληρίδης που είπε ότι το

δικαστήριο για να απορρίψει μια αγωγή προτού αυτή ακουσθεί ενώπιον του, πρέπει να εξετάσει αυτήν με εξαιρετική προσοχή. Τούτο συνάγεται από τη Νομολογία στην Αγγλία.

Ο κ. Κληρίδης αναπτύσσοντας τον ισχυρισμό του επικαλέστηκε διάφορες αποφάσεις αγγλικών δικαστηρίων που περιλάμβαναν στο **Empore Digest** και με τις οποίες γίνεται δεκτό ότι τότε μόνο μπορεί ν'απορριφθεί μια αγωγή προτού ακουσθεί όταν είναι εντελώς φανερό ότι αυτή δεν μπορεί να έχει καμιά πιθανότητα επιτυχίας εφ' όσον είναι καθ' ολοκληρία αστήρικτη και δεν βασίζεται σε αναμφισβήτητα γεγονότα.

Στην προκειμένη περίπτωση υπάρχει ικανός λόγος αγωγής. Η αγωγή αναφέρεται σε γεγονότα τα οποία αμφισβητούνται και από τις δυο πλευρές.

Ετσι π. χ. ο εναγόμενος αιτητής ισχυρίζεται ότι είναι απόλυτα προνομιούχος ως Κυβερνήτης η ύλη που δημοσιεύθηκε δεν είναι δυσφημητική και ότι αυτή περιλαμβάνεται σε επίσημο έγγραφο που εκδόθηκε από την επίσημη του ιδιότητα ως Κυβερνήτη.

Ο κ. Κυριακίδης ισχυρίζεται ότι με βάση μαρτυρίες τις οποίες θα προσαγάγει και με βάση τον κυπριακό Νόμο, τον οποίο θα επικαλεσθεί θα αποδείξει το αντίθετο και προς τον σκοπό αυτό πρέπει να αφεθεί η αγωγή να προχωρήσει για να έχει το δικαστήριο να αποφανθεί υπέρ του ενάγοντος ή του εναγομένου.

Για περαιτέρω ενίσχυση των ισχυρισμών του ο κ. Κληρίδης επιλέσθηκε αποφάσεις της αγγλικής νομολογίας, και υποστήριξε ότι η γινόμενη δημοσίευση δεν είναι απόλυτα προνομιούχα διότι η δημοσίευση της ύλης που χαρακτηρίζεται ως δυσφημητική δεν είναι πράξη που απορρέει από την ενάσκηση των καθηκόντων του Κυβερνήτη, ούτε επομένως είναι επίσημο το έγγραφο, όπως δεν μπορεί να θεωρηθούν ως επίσημα διάφορα βιβλία τα οποία εκτυπώθηκαν στο Κυβερνητικό Τυπογραφείο από τον Σερ Ρόναλντ Στορρς ως Κυβερνήτη της Κύπρου, από τον κ. Γκάννις ως ανώτερου κυβερνητικού υπαλλήλου και

από διαφόρους άλλους.

Το γεγονός, προσέθεσε ο κ. Κληρίδης ότι όπως ισχυρίστηκε ο Εισαγγελέας στον πρόλογο ο Κυβερνήτης έγραψε ότι κατ' ανάγκην οι τότε βουλευτές συνεργάζονταν με τα κακοποιά στοιχεία (γκάγκστερς) δεν μπορεί να απαλλάξει την ύλη της δυσφημητικής εννοίας. Δεν μπορεί να είναι συγνωστός ένας άνθρωπος ο οποίος για να δυνηθεί να ζήσει και αυτός και η οικογένειά του κλέπτει ή συνεργάζεται με κλέπτες και γκάγκστερς.

Περαιτέρω ο κ. Κληρίδης αντικρούοντας τις ένορκες ομολογίες των κ.κ. Άμσουρ, Θορν και Πάσιγκαμ, ισχυρίστηκε ότι αρμόδιο ν' αποφανθεί τόσο για την ουσία της αγωγής όσο και επί του νομικού της μέρους είναι μόνο το Δικαστήριο και γι' αυτόν το λόγο ακόμη περισσότερο πρέπει να αφεθεί η αγωγή να προχωρήσει επιφυλαττομένων των δικαιωμάτων του αιτητή.

Ο κ. Κληρίδης συνεχίζοντας είπεν ότι ο Κυπριακός Νόμος δεν καθορίζει τι είναι επίσημο έγγραφο (**official document**) και ως εκ τούτου πρέπει να ανατρέξει κάποιους σε διάφορες πηγές προς καθορισμό του εν λόγω όρου. Αναφέρεται ακολούθως στον Κεφαλαιώδη Κανόνα της ερμηνείας.

Κατά τούτον ένα έγγραφο θεωρείται επίσημο εφόσον εξετάζεται αυτό καθ' εαυτό και όχι όταν περιλαμβάνεται σε βιβλίο ή σε εφημερίδα.

Επίσης κατά το Αυτοκρατορικό Λεξικό η λέξη **Official** (επίσημο) σχετίζεται με το υπούργημα ή τη θέση την οποίαν κατέχει αυτός που εκδίδει το έγγραφο αυτό, που εκδίδεται στην εκτέλεση των καθηκόντων του ή περιλαμβάνεται στους σκοπούς ή τον κύκλο της ενέργειάς του.

Στο βιβλίο "η Εγκληματική δράση των Χασαμπουλιών" ότι έγραψεν ο κ. Καρακλάς και ο πρόλογος του Κυβερνήτη δεν μπορεί να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι ο Κυβερνήτης εξέδωσε έγγραφο στην εκτέλεση των καθηκόντων του, τα καθήκοντα του Κυβερνήτη καθορίζονται ρητά στην εντολήν την οποία έχει εκ μέρους του Βασιλέα που περιέχεται στα

Ανοικτα Γράμματα, τα οποία δημοσιεύθηκαν από το **1925**. Δεν υπάρχει τίποτε σε αυτό το οποίο φανερώνει ότι είναι εντός του κύκλου της δράσης του Κυβερνήτη η συγγραφή προλόγων σε ποινικολογικές ιστορίες.

Για όλα αυτά εν πάση περιπτώσει συνέχισε ο κ. Κληρίδης χρειάζεται μαρτυρία η οποία θα προσαχθεί ενώπιον του δικαστηρίου και ως εκ τούτου η υπόθεση πρέπει να προχωρήσει.

Ακολουθως ο κ. Κληρίδης ανέλυσε επί μακρό τις διατάξεις του νόμου για αστικά αδικήματα στις οποίες αναφέρεται η ευθύνη των πολιτικών υπαλλήλων και το προνομιούχο της θέση του Κυβερνήτη καταλήγοντας δε συμπέρανε ότι ο Κυβερνήτης τότε μόνο θα μπορούσε να θεωρηθεί προνομιούχος σε σχέση με το εν λόγω δημοσίευμα εάν αυτό δημοσιευόταν ύστερα από διάταγμα σε Συβούλιο.

Προς περαιτέρω υποστήριξη των επιχειρημάτων του ο κ. Κληρίδης αναφέρθηκε σε διάφορες αποφάσεις αγγλικών δικαστηρίων, που σχετίζονται με αγωγές εναντίον Κυβερνητών Αποικιών. Περαιώνων την αγόρευση του υποστήριξε ότι η αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα δεν ευσταθεί και ότι πρέπει να απορριφθεί και επιβαρυνθεί και με τα έξοδα.

Μετά από ολιγόλεπτο διάλειμμα κατά τις **7.30** μ.μ. ώρα, ο Γενικός Εισαγγελέας λαμβάνοντας εκ νέου το λόγο επέμενε ότι η αγωγή την οποίαν κίνησε ο κ. Ι. Κυριακίδης κατά της Α. Ε. του Κυβερνήτη πρέπει να απορριφθεί για τους λόγους που ανέπτυξε προηγουμένως και ότι ο Κυβερνήτης δεν πρέπει να δικασθεί καθ' όσον τυγχάνει προνομιούχος, ζήτησε δε την έκδοση απόφασης σύμφωνα προς την αίτηση του, και την καταδίκη του ενάγοντος σε πληρωμή των εξόδων της αγωγής".

Η συζήτηση της αίτησης του Κυβερνήτη συνεχίστηκε μέχρι τις **9** το βράδυ.

Ο Πάλμερ δεν ήθελε καθυστερήσεις και έτσι στις **2** Ιουνίου το δικαστήριο εξέδωσε την απόφαση του με την οποία δεχόταν την αίτηση του Κυβερνήτη, απέρριπτε την αγωγή του Κυριακίδη και τον καλούσε μάλιστα να πληρώσει και τα έξοδα της δίκης.

Η απόφαση ήταν σύμφωνη με ό,τι είχε ζητήσει ο Κυβερνήτης διά του Γενικού Εισαγγελέα.

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου κ. Ντυμπρέ εκδίδοντας την απόφαση του είπε:

"Η παρούσα υπόθεση είναι μια αίτηση, που υποβλήθηκε από μέρους του Κυβερνήτη, όπως το δικαστήριο αυτό ενασκώντας την εξουσία του (**Inherent Jurisdiction**) απορρίψει την αγωγή **410/38**, την οποία ήγειρε εναντίον του ο Ιωάννης Κυριακίδης από τη Λεμεσό για δυσφημητικό λίβελλο. Επειδή η αγωγή αυτή είναι επιπόλαιη και ενοχλητική, το δικαστήριο αυτό ενασκώντας την εξουσία του, την οποία παραδέχθηκε και ο εκ των δικηγόρων του ενάγοντος κ. Κληρίδης, ευρίσκει, ότι τούτο είναι μέσα στις εξουσίες του και ότι δικαιούνται ακόμη να ακούσει μαρτυρία ως προς τα πραγματικά γεγονότα και τις ιδιαίτερες περιστάσεις της όλης υπόθεσης.

Νοείται βεβαίως ότι στη ενάσκηση της εξουσίας αυτής το δικαστήριο, είναι υποχρεωμένο με περισσή προσοχή να κάμει χρήση του δικαιώματος αυτού.

Το πρώτο πράγμα το οποίο πρέπει να εξετάσουμε είναι εάν στην προκειμένη περίπτωση υπάρχει απόλυτο προνόμιο στο υπό κρίση δημοσίευμα του Κυβερνήτη και εάν το δημοσίευμα αυτό αναφέρεται σε επίσημο έγγραφο.

Εξετάζοντας το δημοσίευμα αυτό βρίσκουμε ότι γράφτηκε από τον κ. Καρεκλά ύστερα από εντολή του προϊσταμένου του, το οποίο βεβαίως δεν είναι πράξη εκτέλεσης καθήκοντος, αλλ' είναι μια ειδική υπηρεσία που ανατέθηκε σ' αυτόν ως κατώτερος υπάλληλος στον κύκλο της αρμοδιότητας του από αμέσως προϊσταμένη αρχή.

Ο Κυβερνήτης στο γενικό αυτού ενδιαφέρον υπέρ του τόπου δημοσίευσε τον πρόλογο αυτόν ο οποίος είναι μέρος επίσημου εγγράφου και κατά συνέπεια ο πρόλογος αυτός αποτελεί επίσημο έγγραφο που εκδόθηκε από τον Κυβερνήτη και δημοσιεύθηκε από αυτόν στην επίσημη ιδιότητα του βάσει του άρθρου **21 (α)** του περί αστικών αδικημάτων Νόμου.

Επομένως ευρίσκοντας ότι υπάρχει περίπτωση απόλυτου προνομίου δεν βρίσκουμε την ανάγκη να προχωρήσουμε περαιτέρω δεχόμεστε την αίτηση όπως αυτή υποβλήθηκε από μέρος του αιτητή εναγόμενου και διατάσσουμε όπως η αγωγή εναντίον του από μέρος του ενάγοντος Ιώαννη Κυριακίδη απορριφθεί, διατάσσουμε δε περαιτέρω όπως αυτός πληρώσει τα έξοδα της παρούσης αίτησης, συμπεριλαμβανομένων δικηγορικών για δύο δικηγόρους".

Ο Κυριακίδης υπέβαλε έφεση στην απόφαση του δικαστηρίου στο Εφετείο. Την έφεση μελέτησαν ο Αρχιδικαστής Σερ Αρθρουρ Μπέρναρντ και ο εφέτης Γκρίφιθ Γουίλλιαμς.

Η απόφαση εκδόθηκε στις **14. 4. 1938** και ήταν και πάλι απορριπτική:

" Τόσο ο έντιμος αρχιδικαστής όσο και ο Εφέτης κ. Γουίλλιαμ Γκρίφιθ εξέδωσαν χωριστές δακτυλογραφημένες αποφάσεις με εκτεταμένα δικαιολογητικά. Και οι δυο αποφάσεις καταλήγουν στο ότι η έφεση πρέπει να απορριφθεί αλλά η κάθε μια απόφαση στηρίζεται σε διαφορετικό λόγο.

Σύμφωνα με την απόφαση του αρχιδικαστή το δημοσίευμα δεν μπορεί να θεωρηθεί ως κρατική πράξη πέραν της δικαιοδοσίας των δικαστηρίων όπως ισχυρίσθηκε ο Γενικός Εισαγγελέας σε ένα από τους λόγους της αίτησης του στο Επαρχιακό Δικαστήριο και συνεπώς το Επαρχιακό δικαστήριο είχε δικαιοδοσία να επιληφθεί της υπόθεσης.

Όσον αφορά το εάν το εν λόγω φυλλάδιο είναι επίσημο έγγραφο και συνεπώς προνομιούχο σύμφωνα με τις πρόνοιες του περί πολιτικών αδικημάτων Νόμου του **1932** ο έντιμος Αρχιδικαστής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο πρόλογος για τον οποίο γίνεται το παράπονο, δεν είναι επίσημο έγγραφο, επειδή τυπώθηκε στο κυβερνητικό τυπογραφείο με έξοδα της κυβέρνησης, ούτε επειδή φέρει τον κυβερνητικό θυρεό στο εξώφυλλο του, αλλά επειδή μπορούσε να θεωρηθεί ως πράξη του Κυβερνήτη στην ειδικότητα του ως Ανωτάτου Λειτουργού της Αποικίας.

Σαν τέτοιο το δικαστήριο βρήκε ότι είναι

προνομιούχο και ως εκ τούτου η έφεση πρέπει να απορριφθεί.

Σύμφωνα με την απόφαση του οφειλέτη κ. Γουίλλιαμς το φυλλάδιο για το οποίο γίνεται παράπονο δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε "έγγραφο" ούτε "επίσημο έγγραφο" σύμφωνα προς τις πρόνοιες του Νόμου του 1932 περί Πολιτικών αδικημάτων και συνεπώς δεν είναι προνομιούχο, αλλά το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού στην ενάσκηση της δικαιοδοσίας του να εμποδίζει κατάχρηση της δικονομίας μπορούσε να εξετάσει κατά πόσον το εν λόγω δημοσίευμα μπορούσε να έχει οποιασδήποτε δυσφημητικήν έννοιαν για τον ενάγοντα.

Ο κ. Γουίλλιαμς βρίσκει στην απόφαση του, ότι τέτοιαν έννοια δεν έχει το εν λόγω δημοσίευμα ούτε μπορεί να θεωρηθεί αυτό ως προβλητικό για το πρόσωπο του ενάγοντος.

Ως εκ τούτου καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο ενάγων δεν μπορούσε να επιτύχει στην αγωγή του και επομένως συμφωνεί ότι αυτή καλώς διεγράφη και ότι η έφεση πρέπει να απορριφθεί.

Ο Γενικός Εισαγγελέας Λοϊντ Μπλάντ ζήτησε την επιδίκαση εξόδων για δύο δικηγόρους.

Οι δικηγόροι του ενάγοντος είπαν ότι δεν είναι αδικαιολόγητη η αίτηση του Γ. Εισαγγελέα και το Εφετείο ψήφισε έξοδα για δύο δικηγόρους'.